

ČEŠTINA PRO CIZINCE
ADAPTOVANÁ ČETBA S CD



ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

LEWIS CARROLL



ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

LEWIS CARROLL



Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace včetně zvukové stopy nesmí být reprodukována, uchovávána v rešeršním systému, nebo přenášena jakýmkoli jiným způsobem včetně elektronického, mechanického, fotografického či jiného záznamu bez předchozího svolení nakladatele.

Alenka v říši divů

Překlad George Lukas

Text upravila a didakticky připravila Petra Šůvová
Odborná spolupráce Michaela Jouzová, Tereza Filinová,
Petra Zlámaná

Ilustrace Ladislav Vlňa

CD namluvila Helena Dvořáková
Nahrálo studio Soundsquare, Tomáš Zůbek
Vysázela Jana Kmentová

© Sova Libris, 2010

Illustrations © Ladislav Vlňa, 2010

Vydalo nakladatelství Sova Libris v Táboře.
1. vydání, 2010

ISBN 978-80-254-8391-6

www.vlnaladislav.cz

www.sovalibris.cz

Obsah

Legenda	4
Kapitola první – Dolů králičí dírou	5
Kapitola druhá – Plavání v kaluži slz	11
Kapitola třetí – závody	16
Kapitola čtvrtá – Dům Bílého Králíka	21
Kapitola pátá – Housenka	25
Kapitola šestá – Kočka Šklíba, Vévodkyně a prasátko	29
Kapitola sedmá – Bláznivá svačina	35
Kapitola osmá – V zahradě u Královny	40
Kapitola devátá – Kdo ukradl koláč?	45
Kapitola desátá – Poslední svědek	50
Slova k zapamatování	53
Cvičení	59
Klíč	75

Legenda

slova kurzivou = jejich význam vysvětlují obrázky v textu

slova s čísly¹ = slova těžká na porozumění; jejich význam je pomocí synonym nebo slov podobného významu vysvětlen v poznámce pod čarou

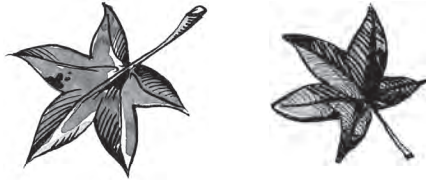
slova tučně = slova, která se v textu často opakují; jejich význam je vysvětlen pomocí příkladů v konkrétních větách v seznamu na str. 53

kapitola první



DOLŮ KRÁLIČÍ DÍROU

Jednou v létě seděly Alenka a její starší sestra na břehu řeky. Protože ještě silně svítilo slunce, seděly pod velikým starým stromem. Alenčina sestra četla nějakou knihu. Alenka jen seděla a přemýšlela. Dívala se, jak ze stromu padají suché *listy*.



Občas se podívala sestře do knihy, ale nebylo tam nic zajímavého. Nebyly v ní žádné obrázky a ani text nebyl zajímavý. Chvilí přemýšlela, proč asi lidé čtou takové knihy. Bylo velké horko a chtělo se jí spát.

Vtom kolem ní proběhl *Bílý Králík s červenýma očima*.



„Nesmím přijít pozdě!“ řekl nahlas. Alenka na tom neviděla nic zvláštního. Ale když vyndal z kapsy u vesty hodinky, podíval se na ně a běžel dál, začala být **zvědavá**¹. Ještě nikdy neviděla Králíka s kapsou na vestě a nikdy neviděla Králíka, který by měl hodinky. „To je divné,“ myslala si, „Králík, který má hodinky.“ Běžela za Králíkem, a když skočil do velké králičí díry, skočila za ním. Na to, jak se dostane z díry ven, nemyslela.

Díra klesala prudce dolů, a tak padala hlouběji a hlouběji. Padala pomalu, a proto se ničeho nebála. „Díra bude asi velmi hluboká, padám už tak dlouho,“ myslala si a pozorovala² barevné obrázky a mapy, které visely okolo ní na stěnách. Pod ní byla úplná tma.

„Kdy už bude konec? Kdy už budu dole?“ přemýšlela. „Moc ráda bych věděla, kolik kilometrů hluboko jsem se propadla. Možná už jsem ve středu Země? Možná že se propadnu až do Austrálie!“

Padala stále hlouběji. Nemohla s tím nic dělat, a tak myslala na svou kočku Micku: „Co asi teď dělá moje Micka? Nemá hlad? Kdo jí dá mlíko, když nejsem doma?“

Vtom dopadla dolů, na dno králičí díry. Spadla přímo do hromady suchého listí. Hned se začala kolem sebe **rozhlížet**. Nahoře byla úplná tma, ale před sebou uviděla dlouhou chodbu, po které někdo běžel. Když se podívala lépe, pozna-

1 Chtěla se o Králíkovi **dozvědět víc**.

2 „Díra bude asi velmi hluboká, padám už tak dlouho,“ myslala si a **dívala se na** barevné obrázky a mapy, které visely okolo ní na stěnách.

la, že to je Bílý Králík. Ihned vyběhla za ním, ale utíkal moc rychle a po chvíli Alence zmizel.

Stála teď v dlouhé úzké místnosti. Bylo tu světlo, protože ze stropu viselo mnoho rozsvícených lamp. Kolem dokola byly dveře. Tolik dveří v jedné místnosti ještě nikdy neviděla. Obešla všechny dveře, nejdřív ty na jedné straně a potom ty na druhé, a zkusila je otevřít. Ale všechny byly **zamčené**. „Jak se odsud dostanu ven?“ přemýšlela smutně, když se jí nepodařilo otevřít ani ty poslední.



Vtom uviděla skleněný stůl se dvěma nohama a na něm zlatý **klíček**. Ihned ji napadlo, že klíček může patřit do některých dveří. Vzala ho do ruky a zkusila všechny dveře **odemknout**. Ale nešlo to. Klíček byl moc malý.

„**Co si počnu**³?“ říkala si Alenka. Obešla místnost ještě jednou, a když došla až na konec, objevila se před ní záclonka, které si před tím nevšimla⁴. Za záclonkou byla maličká dvířka.

3 **Co budu dělat?**

4 Objevila se před ní záclonka, kterou před tím **neviděla**.